

תת"ע 2075/03/16 - מאיסם פדילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2075-03-16 מדינת ישראל נ' פדילה מאיסם
תיק חיצוני: 50210512013

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	מאיסם פדילה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 21.3.16 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע תקופה העולה על שישה חודשים ב-1/11/2013 בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה ובעבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,200, פסילה בפועל לתקופה של 60 ימים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש הינו נהג משאית במקצועו. ביום 31.3.16 בבדיקה שגרתית של המשטרה, התברר למבקש כי ניתן נגדו גזר דין מתאריך 22.3.16. השוטר תפס את רישיון נהיגתו של המבקש. עוד נטען כי עד להגשת הבקשה דנן לא התקבל בכתובתו של המבקש גזר הדין.

ב"כ המבקש טען כי הסיבה לאי התייצבות המבקש לדיון היתה כי בדו"ח ההזמנה כתוב תאריך דיון ליום 22.3.16 וכך לטענתו גם מופיע במסוף המשטרה ובטופס ההודעה שכתב השוטר. לדבריו, ביום 22.3.16 התייצב המבקש לדיון בפני בית המשפט, אך שמו לא היה ברשימת התיקים הקבועים, הוסבר לו כי כנראה תיקו לא הוגש ולא נפתח תיק, לכן המבקש חזר לביתו וסבר כי מזכירות בית המשפט תעדכן אותו בתיק שייפתח ובדיון שייקבע.

כמו כן, טען ב"כ המבקש כי למבקש הגנה טובה וסיכויים וודאיים לזכות בטענותיו כנגד האשמה המיוחסת לו, שהרי תוקף רישיונו של המבקש הינו עד 2020 ומעולם לא פקע תוקף הרישיון הנ"ל.

לבקשה צורפו תצהיר המבקש וטופס הודעה על תפיסת רישיון נהיגה של המבקש.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקש זומן לדיון בתאריך 21.3.16 כדין וסירב לחתום על שולי כתב האישום. גזר הדין ניתן בהיעדרו באותו התאריך, לפיכך אין למבקש להלין אלא על עצמו.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש אינו חולק על כך שזומן לדיון בעצם חתימה על שולי ההזמנה לדיון וכתב אישום, אך לדבריו הטעם לאי התייצבותו נעוץ בכך שבדו"ח ההזמנה היה כתוב תאריך דיון ליום 22.3.16 ולא 21.3.16, וכך גם מופיע לטענתו במסוף המשטרתי ובטופס ההודעה שכתב השוטר וצורף לבקשה.

מעיון בהזמנה לדיון וכתב אישום, עולה כי תאריך ההזמנה לדיון הינו 21.3.16 שעה 08:30 וכי הוא ברור וקריא. יצוין כי המבקש לא טרח לצרף אסמכתא מהמסוף המשטרתי התומכת בטענתו וכי טופס ההודעה על תפיסת הרישיון שצורף לבקשתו כלל אינו קריא והמבקש לא טרח לסמן על גביו את התאריך הנטען על ידו.

בע"פ 70050/99 חרובי פארס נ' מדינת ישראל, נדונה בקשת נאשם לביטול שפיטה בהעדרו, בטענה שטעה במועד. בדחותו את הבקשה קבע כב' השופט מודריק: "אין לי ספק שלעתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאשמים במשפטי התעבורה ובעטים אין הם מגיעים למשפט. נדמה לי שאין ברירה אלא שלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי. הסתמכות על פניות הנאשמים אפילו אם הם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בוקה ומבולקה בסדרי בתי משפט לתעבורה. למעשה, לא ימצא צדיק אחד שיואיל להופיע במועד למשפט שלו ויימצאו הנאשמים מכתיבים את סדרי העבודה של ביהמ"ש".

לפיכך, אינני מקבלת טענה זו כסיבה מוצדקת לביטול פסק הדין.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

ב"כ המבקש טען כי תוקף רישיונו של המבקש הינו עד 2020 ומעולם לא פקע תוקפו, ולא ברור לו כיצד נרשם למבקש דו"ח. המבקש לא טרח לציין בבקשתו האם כוונתו לתוקף רישיון הנהיגה או לתוקף רישיון הרכב ולא צירף כל אסמכתא לתמיכה בטענתו (כגון צילום הרישיון). המבקש הסתפק אך בטענה בעלמא, ואין די בכך.

כב' השופטת בייניש בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם קבעה: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, **כולל אסמכתאות** להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו, בהתחשב במהות העבירה ובעברו התעבורתי של המבקש, הכולל עבירה זהה משנת 2010.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ו, 05 יוני 2016, בהעדר הצדדים.